

[Tinning]

at man må håbe, det bliver på højrefløjen, hvor den fordom jo er meget udbredt, inklusive hos socialministeren.

Og det er klart, at hvis man endelig skulle tage den fordom og udbrede den, ville det eneste rigtige være at reducere arbejdsløshedsdagpengene for samtlige arbejdsløse med 50 pct., for så burde de jo komme i arbejde, skulle man tro hr. Ole Vig Jensen.

Den såkaldte plan for en samlet og forstærket indsats, som vi har fået fra undervisningsministeren, lever desværre op til det, vi plejer at få fra undervisningsministeren. Store ord og fedt flæsk og en hel masse fine sager, denne gang en lille, lyseblå tryksag, så vi alle sammen kan se, at der er en hulens bunke punkter, og når man så går dem efter, står der stort set ikke det, der kunne ligne noget som helst, der kan hænge sammen med noget som helst.

Der står, at vi skal have noget mindre bureaukrati, nogle flere dispensationer, nogle færre aldersgrænser, noget bedre vejledning, noget mere forpraktik, og så skal det nok gå. Men der står også, at den generelle merindskrivning vil give omkring 9.000 flere uddannelsespladser, og hvis vi forsøger at tage det helt enkelt, så lad os sammenholde de 9.000 flere uddannelsespladser med de 75.000 unge arbejdsløse under 25 år. Så kan vi sige: bevarer, ud over de 9.000 flere uddannelsespladser ved merindskrivning bliver der sikkert skaffet lidt mere ved nogle af de andre initiativer, men stadig væk, lad os sammenholde de 9.000 flere pladser, plus en sjat, med de 75.000 ledige under 25 år, som undervisningsministeren selv nævner. Det siger noget om dimensionerne i den såkaldte plan.

Og det, der er uhyggeligt, er jo, at når man har set bort fra de 9.000 og sagt, at de skal bare efter parolen: flere stole – som jeg skal vende tilbage til – op at sidde et eller andet sted i en vindueskarm eller på en stol, hvis der er sådan en, og så skal man finde nogle flere til at lave noget andet – når vi så kigger på de sidste ca. 60.000, får vi bare at vide, at på lidt længere sigt vil vi blive vidner til en kraftig beskæftigelsesfremmende politik, og det vil selvfølgelig bringe folk i arbejde.

Man kan sige, at på den helt korte sigt ved vi, hvad denne kraftige beskæftigelsesfremmende politik drejer sig om. Den drejer sig om fyringer af op imod 15.000 mennesker pr.

1. januar 1984 som konsekvens af de nye nedskæringer af bloktilskuddene. Men det må vel forstås sådan, at først fyrer man 15.000 – sådan kan det gå, det er der ikke noget at gøre ved – og på lidt længere sigt genansætter man omkring 100 eller sådan noget. Så kan vi jo kun beklage, at den flotte lyseblå plan, og hvad vi i øvrigt har fået, kun er nået til den del, der vedrører fyringen af de 15.000 med flere.

Jeg kunne godt tænke mig i stedet for at snakke om flere stole som udgangspunkt – det gør undervisningsministeren hyppigt og gerne og på sin egen, lidt særlige måde dygtigt – at snakke om færre stole, fordi undervisningsministeren naturligvis vil give mig ret i, at når der i listen over fine stikord i redegørelsen kun er tale om flere stole, er der sket det, at det andet relevante stikord, færre stole, simpelt hen er faldet ud. Dette drejer sig jo ikke bare om at putte nogle flere ind i uddannelsessystemet, det drejer sig også om at skære ned på nogle dele af uddannelsessystemet og bygge ud på nogle andre områder, og jeg synes, det er vigtigt at få sagt, at når man tager færre studerende ind på biblioteksskolerne, når man tager færre ind på medicinstudiet på Københavns universitet, når man tager færre ind på tandlægehøjskolerne, når man tager færre ind på børnehave- og fritidspædagogseminarierne, og når man tager færre ind på en række uddannelser inden for socialområdet, så hænger det alt sammen sammen med, at det, undervisningsministeren bilder sig ind, er, at der er en række områder, hvor vi har for mange, og dér må vi så nedskære uddannelsesstillbudde og i stedet forsøge at flytte folk over i de andre sektorer, hvor der skulle være gode beskæftigelsesmuligheder.

Jeg synes, det er lidt rystende at høre ordføringen for det radikale venstre. I hvert fald en gang imellem må man jo sige om det radikale venstre, at det evner at indtage standpunkter, der er karakteriseret ved 2 ben, sådan i høj grad nuancerede og sådan noget. Men nu får vi bare at vide, at dette er en meget god redegørelse, og sådan noget. Der er nogle ting, der er for ukonkrete, men alt i alt er den meget god. Ja men en grundlæggende tankegang her er, at alt det, som hedder socialområdet, og en række humanistiske områder, en række såkaldt mere bløde områder, skal uddannelsesmæssigt nedprioriteres,